

מרן מוצא זעירא

לעילוי נשמת
שרלו (שרל) בן ריקה סעדון ז"ל

ניתן לתרום לפעילות הארגון בב. אש"א ובעמדות "גדרים פלוס".

פרשת שמות

יט טבת ה'תשע"ח | גיליון מס' 207

אין לקרוא בשעות התפילה וקריאת התורה | הגיליון טעון גניזה

אמרותיו

פנינים על הפרשה
ממרן רבינו הגדול זיע"א

"ויפן כה וכה וירא כי אין איש" (ב, יב).
מרן פוסק הדור זצוקלה"ה ביאר פסוק זה בדרך רמז (מאור ישראל, ברכות טז: ד"ה כן אברך):
הנה בקריאת שמע צריך לכון שמוסר נפשו וחיון על קדושת ה', וכן אמרו בזוהר הקדוש (שמות יב: על הפסוק ויפן כה וכה - אלו חמישים אותיות, כה (25) אותיות שבפסוק שמע ישראל, וכה (25) אותיות כשאומר: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד (עם הכולל), "וירא כי אין איש" - כאילו אינו בעולם, שמוכן למסור נפשו על יחוד ה' יתברך.
(משוש תבל-שמות, עמוד יז).

"ויהי בימים הרבים ההם" (ב, כג).
כתב מרן פוסק הדור זצוקלה"ה (חזו"ע הגדה של פסח עמוד רלה ד"ה ויהי):
אמרו חז"ל (מגילה י:): אין "ויהי" אלא לשון צער, כמו: "ויהי בימי שפוט השופטים ויהי רעב בארץ", ועוד (ויקרא רבה יא, ז): "והיה" - לשון, והטעם לזה, כי ידוע שתמיד האות ו מהפכת העבר לעתיד, והעתיד לעבר, ובהיות שבדורות עברו, אך צרות רבות סבבונו, בכל מקום ובכל זמן, ואין לך יום שאין קללתו מרובה מחבירו, לכן הכלל הוא כי "ויהי" (שהוא לשון עבר), מה שהיה כבר, נחלת העבר הוא רק צער, אבל זאת היא נחמתנו כי אנו מקוים שעוד יבואו עוד ימים טובים מאלה בגאולה שתהיה במהרה בימינו, ואז יקויים בנו "והיה" - לשון שמחה, כי "והיה" שהוא לשון עתיד, יהיה אך ששון ושמחה לבל עם ישראל, "ושב יעקב ושקט ושאנן ואין מחריד".
(שם כא).

משלחן הראשון לציון

שאלות שנשאל מרן הראשון לציון
רבינו יצחק יוסף שליט"א
והתשובות שהשיב

תיון שעירה עליו מים חמים מכלי ראשון, והשתמש בו כמה פעמים

בס"ד, כד כסלו תשע"ח
410-2/ע"ה

לכבוד
היקר והנעלה, שוקד באהלה של תורה, כש"ת ה"ה ר' יצחק שם טוב נ"י
שלום רב,
לשאלתו בדבר מי שעירה מכלי ראשון על גבי תיון תה בשבת, ועשה מאותו תיון כמה כוסות תה, מה דין הכוס הראשון, ומה דין שאר הכוסות.
מבואר בספר ילקוט יוסף שבת כרך ג (סי' שיח סעיף מד) שכל דבר השנוי במחלוקת הפוסקים אם מותר לעשותו בשבת או אסור, אף אם ההלכה נפסקה בש"ע לאסור, כדיעבד שעבר ועשה כן אפי' במזיד, מותר ליהנות מדבר זה בשבת, ומבואר שם בדין עשיית תה בשבת, שלכתחלה אסור לערות מים חמים על עלי תה שלא נתבשלו כדי לעשות תמצית, שכלי ראשון מבשל כדי קליפה, וע"ש בהערה שהבאנו שבספר יערות דבש ח"ב כתב להרעיש על המקילים לערות מים רותחים על עלי תה בשבת, וע"ש שרוב הפוסקים ס"ל לאיסור, ומ"מ בשו"ת מים חיים או"ח (סי' קיה) כתב שיש להתיר עירוי רותחים על התה בשבת משום שהוא קלוי, וכאילו נצלה או נאפה, ואין בישול אחר צליה או אפייה, ואע"פ שדוחים דבריו, מ"מ בהיות שסו"ס דבר זה נתון במחלוקת כמ"ש ביערות דבש שיש מתירים, וכן שו"ת מים חיים התיר, וכן ישנה מחלוקת אם עירוי מכלי ראשון מבשל כלל, או תתאה גבר גם בכה"ג, לכן כדיעבד מותר לשתות אף את הכוס הראשון.
בברכת התורה,
יצחק יוסף
הראשון לציון הרב הראשי לישראל
ונשיא בית הדין הרבני הגדול

מעוניין לקבל את העלון מידי שבוע למייל? office@moreshet-maran.com

מידי שבוע השיעור השבועי
הגדול בתבל של מרן הראש"ל
רבינו יצחק יוסף שליט"א
בשידור חי והוזר בערוץ מרן:
079-916-5000

קובץ
בית יוסף
ירחון תורני לעידי תלכה אקטואלים
מצטרפים למנויים,
מהזקקים את
המורשת!
***8759**

הלימוד היומני בתורת מרן
לוח הלימוד לשבוע הקרוב

הלימוד הוא בספר הליכות עולם ח"ד • להצטרפות: 079-916-5000 שולחן 92

ראשון	שני	שלישי	רביעי	חמישי	שישי	שבת
תצוה / כי תשא				ויקהל		
מד-מז	מח-ג. א-ב	ג-ו	ז-י	א-ד	ה-ח	ט-יב וחזרות

להזמנת מבחן בצורה אוטומטית לפקס או למייל: 079-916-5000 שולחן 92

הלכות קידוש (מתוך חזו"ע שבת ב) -

א. קטן שעתידי להגיע בליל שבת לשבת כשמונים גרם. והיין יהיה חי, ורק לפני עשרה שנה ויום אחד, אינו רשאי לקדש את היום על הכוס קודם שתחשך, אלא עליו להמתין לקדש על הכוס אחר שיהיה לילה ודאי, ואז יקדש ויצא ידי חובתו, הואיל ולדעת רוב הפוסקים שבעודו קטן פטור הוא לגמרי מן המצוות, (כי כל מצוות החינוך אינה אלא על האב), הילכך מבעוד יום שהוא עודנו קטן לא יוכל לצאת ידי חובת קידוש, שהיא לאחר שיגדל, ולכן צריך להמתין לאחר שיהיה לילה ודאי.

ב. נער שהגיע למצוות, בן יג שנה ויום אחד, יכול להוציא אחרים ידי חובת קידוש, אף על פי שאין ידוע אם הביא שתי שערות, (שהם סימני בגרות), מפני שיש חזקה גמורה שכל שהגיע לשנים, חזקה שהביא סימנים, ומוציא אחרים ידי חובה אפילו במצוה דאורייתא.

ג. הסומא חייב בכל המצוות שבתורה, ומקדש קידוש היום להוציא ידי חובה את כל בני ביתו.

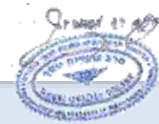
ד. הקידוש יהיה על כוס יין מלא

א. קטן שעתידי להגיע בליל שבת לשבת כשמונים גרם. והיין יהיה חי, ורק לפני עשרה שנה ויום אחד, אינו רשאי לקדש את היום על הכוס קודם שתחשך, אלא עליו להמתין לקדש על הכוס אחר שיהיה לילה ודאי, ואז יקדש ויצא ידי חובתו, הואיל ולדעת רוב הפוסקים שבעודו קטן פטור הוא לגמרי מן המצוות, (כי כל מצוות החינוך אינה אלא על האב), הילכך מבעוד יום שהוא עודנו קטן לא יוכל לצאת ידי חובת קידוש, שהיא לאחר שיגדל, ולכן צריך להמתין לאחר שיהיה לילה ודאי.

ב. נער שהגיע למצוות, בן יג שנה ויום אחד, יכול להוציא אחרים ידי חובת קידוש, אף על פי שאין ידוע אם הביא שתי שערות, (שהם סימני בגרות), מפני שיש חזקה גמורה שכל שהגיע לשנים, חזקה שהביא סימנים, ומוציא אחרים ידי חובה אפילו במצוה דאורייתא.

ג. הסומא חייב בכל המצוות שבתורה, ומקדש קידוש היום להוציא ידי חובה את כל בני ביתו.

ד. הקידוש יהיה על כוס יין מלא

קריעה על המת לנשים

יד אדר א תשל"ח

לכבוד

ידידנו היקר

ר' יהודה קיסוס הי"ו.

שלום וברכה,

בתשובה למכתבו מיום ח אדר א תשל"ח הנני להשיב:

מבואר בתלמוד ובכל הפוסקים שגם הנשים חייבות לקרוע על המת, ובתלמוד (מו"ק כד.) מבואר עונש חמור על המבטל מצות קריעה. לפיכך הצדק עם כבודו שחייבים לעשות קריעה לנשים, ואשה תקרע לנשים, ואיש יקרע לגברים. וכבר הארכתי בזה בספרי שו"ת יביע אומר חלק ו', והעלתי כאמור. ונא להראות מכתבי זה למנהל החברה קדישא בחיפה, כדי שיוזהיר את הנשים לקיים המצוה כדת, ויה"ר שיקויים בלע המוות לנצח וישעיה כה, ח. וע' מו"ק כח:], ונזכה לתחיית המתים ולגאולה השלמה אמן.

בכבוד רב,

עובדיה יוסף

ראשון לציון הרב הראשי לישראל

עובדות מהנהגותיו והליכותיו
של מרן רבינו זצוקללה"ה

הנהגותיו

חינוך דור העתיד - בנפשו של מרן

בשנתו האחרונה עלי אדמות, כאילו חש מרן שהוא עומד להיפרד מאתנו. לאחר תקופה ארוכה שלא דיבר על הנושא שהיה משאת נפשו, שב מרן זיע"א ונשא דברים בחובת רישום הילדים לתלמודי תורה דווקא, כמעט בכל דרשה ודרשה.

בהקשר זה היה מרן זיע"א רגיל להזכיר את דברי רש"י על הפסוק "למען ירבו ימיכם וימי בניכם" אם עשיתם כן "ולמדתם אותם את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך" אז ירבו ימיכם, אבל אם ח"ו לא עשיתם כן לא ירבו, שדברי תורה נדרשין מכלל לאו הן, ומכלל הן לאו. ומתוך זה היה מתריע מרן על החיוב לחנך את הילדים דווקא במוסדות החינוך התורניים, ולא בחינוך הממלכתי והדומה לו.

לשם כך הקים וייסד מרן זיע"א בעשר אצבעותיו את "רשת מעיין החינוך התורני" המונה כיום עשרות אלפי תלמידים. ופעל להרמות קרנה של התורה. יזם, שידל ועודד הקמת תלמודי תורה, ישיבות, ומוסדות התורה בארץ ישראל ובתפוצות.

בהקשר למסירות נפשו של מרן לחינוך ילדי ישראל בתלמודי התורה ובישיבות הקדושות, ראוי לציין שמלבד שרבינו שידל את המון העם לשלוח את ילדיהם למוסדות החינוך, וגם הקים מוסדות חינוך ותורה בישראל, נוסף על זה מסר נפשו למען בחורים רבים שנודע לו שנפלטו או עזבו את הישיבות הקדושות, להשיבם לחיק הישיבה, ועמד עימם ועם צוות הישיבה בקשר הדוק מתוך דאגה עצומה להצלחתם, כאילו מדובר בבניו, כפי שהעיד הגאון רבי יונה רפאלי שליט"א, ראש ישיבת "פאר השלום" אודות אחד הבחורים שלמד בישיבה, שהיה מרן דורש בשלומו בכל שבוע באמצעות ראש הישיבה, ומבקש לדעת את הישגיו וציוני מבחניו, ואם הוא מצליח ועושה חיל בלימודיו, וזה למרות כל העול העצום שרבץ על כתפיו כפוסק הדור.

יצאה לאור במהדורה שנייה

החוברת הנפלאה ללימוד יומי קצר לנשים

עם שינויים קלים בהלכות ממרן עמוד ההוראה

רבינו יצחק יוסף שליט"א

3 דקות ביום
לנשמה!

מתאים לשימוש

כמזכרת ייחודית לבת-המצווה
שלכם, לקבוצות ומוסדות, או
לחלוקה לזיכוי הרבים וכדו'.

לרכישה ולבירור המוקד הקרוב אליכם, חייגו: *8759

office@moreshet-maran.com

מידי יום ראשון וחמישי בשעה 19.00, שידור חי

מישיעוריו של הגאון הרב בן-ציון מוצפני שליט"א

מבית הכנסת מוסאיון

71 שלוחה 079-916-5000

ערוץ מרן

תורה בכל הערוץ